

บทที่ 11

ผลของพระวิญญานบริสุทธิ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว คุณสามารถที่จะ

- จำแนกผลภายนอกของพระวิญญานบริสุทธิ
- จำแนกผลภายในของพระวิญญานบริสุทธิ
- อธิบายความสำคัญของผลของพระวิญญานบริสุทธิ
- จำแนกข้อพระคัมภีร์ซึ่งเปิดเผยว่าเราคือผู้ที่ถูกเลือกไว้ให้เกิดผล
- ให้คำนิยามผลภายในของพระวิญญานบริสุทธิหลายประการได้
- แยกให้เห็นความแตกต่างระหว่างสันติสุขของพระเจ้าและสันติสุขกับพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

*“ฝ่ายผลของพระวิญญานนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอด
กลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ*

ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมเนียมบัญญัติห้ามไว้เลย”

กาลาเทีย 5:22-23

คำนำ

บทนี้อธิบายถึงผลของพระวิญญานบริสุทธิ

ในบทต่อไป คุณจะได้เรียนรู้คุณลักษณะที่ขัดแย้งกันซึ่งเรียกว่า การงานของเนื้อหนัง

ในบทสุดท้าย คุณจะได้เรียนรู้วิธีที่จะพัฒนาผลของพระวิญญาน

อะไรคือผลของพระวิญญาน

ผลของพระวิญญานบริสุทธิอ้างอิงถึง ธรรมชาติของพระวิญญานซึ่งสำแดงภายในชีวิตของ
ผู้เชื่อ ผลของพระวิญญานบริสุทธิคือ อุปนิสัยในชีวิตของผู้เชื่อ แผนภูมิต่อไปนี้อธิบายถึงความ
แตกต่างระหว่างของประทานฝ่ายวิญญานและผลของพระวิญญาน

<u>ของประทาน</u>	<u>ผล</u>
- เพื่อการรับใช้ในพระกาย	- เพื่อความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญานของแต่ละคน
- ไม่มีผู้เชื่อคนใดมีครบหมด	- ผู้เชื่อแต่ละคนควรมีให้ครบ
- เพื่อฤทธิ์เดช	- เพื่อสร้างอุปนิสัยซึ่งเป็นบุคลิกภาพ

ผลฝ่ายวิญญาณนั้นเห็นได้ชัดในความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ เช่นเดียวกับผลไม้ในโลกธรรมชาติ นั่นคือผลผลิตซึ่งเป็นผลของขบวนการแห่งชีวิต

ผลฝ่ายวิญญาณ คือ อุปนิสัยซึ่งเป็นบุคลิกภาพของคริสเตียนในด้านส่วนตัวและด้านสังคม และเป็นผลผลิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทำงานในชีวิตของคุณ และการตอบสนองของคุณต่องานนี้

เช่นเดียวกับผลไม้ซึ่งใช้เวลาในการที่จะพัฒนาเติบโตในโลกธรรมชาติ ผลฝ่ายวิญญาณก็กินเวลาในการพัฒนาเช่นกัน นั่นคือผลผลิตของการเติบโตตามธรรมชาติในชีวิตของพระวิญญาณ

ผลสองชนิด

พระคัมภีร์พูดถึงผลฝ่ายวิญญาณ 2 ชนิด

1. ผลของการประกาศ
2. ผลของคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณตามทางของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเหลือผู้เชื่อให้เกิดผลภายนอกโดยการสร้างพวกเขาให้มีคำพยานที่มีฤทธิ์อำนาจของข่าวประเสริฐ พระองค์ยังพัฒนาผลภายในอันเป็นคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณให้เหมือนพระคริสต์ในชีวิตของผู้เชื่อ

ผลภายนอก : การประกาศ

การปรับปรุงผลผลิตฝ่ายวิญญาณ

จากการเริ่มต้นของโลก พระเจ้าทรงเรียกประชากรของพระองค์ให้ปรับปรุงผลผลิตฝ่ายวิญญาณให้มากเท่าผลผลิตฝ่ายธรรมชาติ

อาดัมและเอวาก็ต้องปรับปรุงผลผลิตทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย แผนการอันแรกของพระเจ้าก็คือ เขาทั้งสองต้องทำให้โลกเต็มไปด้วยประชากรซึ่งถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้าให้เดินอยู่ในสัมพันธภาพกับพระเจ้า

เมื่อพระเจ้ายกชูชาติอิสราเอลในฐานะประชากรซึ่งพระองค์สามารถสำแดงฤทธิ์อำนาจและแผนการเพื่อโลก พระองค์ทรงเรียกพวกเขาให้มีการปรับปรุงผลผลิตฝ่ายวิญญาณ

“พระองค์ทรงนำเขาออกจากรั้วอียิปต์ พระองค์ทรงขับไล่บรรดาประชาชาติออกไป และทรงปลุกเขาออกจากรั้วไว้”

พระองค์ทรงปราบดินให้มันก็ยังรากลึก และแผ่เต็มแผ่นดิน

ร่วมเงาของมันคลุมภูเขา และกิ่งก้านของมันคลุมต้นสนสีดาร์ของพระเจ้า”

สดุดี 80:8-10

“องุ่น” ซึ่งพระเจ้าทรงนำออกจากอียิปต์คือ ชนชาติอิสราเอล พระองค์ต้องการให้พวกเขาเกิดผลฝ่ายวิญญาณโดยการสำแดงความจริงของพระเจ้าซึ่งเป็นคนนอกศาสนา

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น อิสราเอลกลับกลายเป็นเหมือนคนนอกศาสนา พวกเขาเริ่มต้นที่ไหว้รูปเคารพ และต้องการกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ซึ่งมองเห็นได้ ให้มาปกครองพวกเขาแทนจอมกษัตริย์ซึ่งเห็นไม่ได้

ในที่สุดพระเจ้าตรัสกับอิสราเอลว่า

“อิสราเอลคือผลองุ่นที่ไร้ผล”

โฮเซยา 10:1

เพราะการไม่เกิดผลฝ่ายวิญญาณ พระเยซูตรัสว่า

“เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะต้องเอาไปจากท่าน ยกให้แก่ชนชาติหนึ่ง ซึ่งจะกระทำให้ผลเจริญสมกับแผ่นดินนั้น”

มัทธิว 21:43

เพราะว่าอิสราเอลปฏิเสธที่จะเกิดผล ชาวประเสริฐของราชอาณาจักรพระเจ้าจึงแผ่ขยายไปยังชนต่างชาติ จากคนต่างชาตินั้นพระเจ้าก่อตั้งคริสตจักรเพื่อที่จะทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จในการเพิ่มพูนผลผลิตฝ่ายวิญญาณทั่วโลก

ถูกเลือกให้เกิดผล

ในฐานะผู้เชื่อ พระเยซูเลือกเราให้เกิดผลในการประกาศแก่โลก

“ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลายและได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่ เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน”

ยอห์น 15:16

คำบัญชาสุดท้ายของพระองค์ที่มีแก่สาวกก็คือ การเพิ่มพูนผลผลิตฝ่ายวิญญาณ

“เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน”

มาระโก 16:15

พระองค์ทำทนายสาวกของพระองค์ด้วยนิมิตอันยิ่งใหญ่ของการเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณ

“ท่านทั้งหลายว่าอีกสี่เดือนจะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ เราบอกท่านทั้งหลายว่า เสงยหน้าขึ้นดูนาเถิดว่า ทุ่งนาเหลืองอร่าม ถึงเวลาเกี่ยวแล้ว

คนเกี่ยวก็กำลังได้รับค่าจ้าง และกำลังสำสมพิชผลไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อทั้งคนหว่านและคนเกี่ยวจะชื่นชมยินดีด้วยกัน”

ยอห์น 4:35-36

ไซโลมอนกล่าวว่า

“ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต การฝ่าฝืนกฎหมายย่อมทำลายชีวิต”

สุภาสิต 11:30

ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถกระทำให้ผู้เชื่อเกิดผลฝ่ายวิญญาณโดยการประกาศ

“แต่ท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

กิจการ 1:8

วิธีเพิ่มผลผลิตฝ่ายวิญญาณได้ให้ไว้ใน 2 ทิโมธี 2:2

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่เชื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย”

2 ทิโมธี 2:2

เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงตั้งวงจรรวมเก็บเกี่ยวไว้ในโลกธรรมชาติ พระองค์ก็ทรงจัดตั้งวงจรรวมเพิ่มผลผลิตไว้ในโลกฝ่ายวิญญาณด้วย ผู้เชื่อแต่ละคนจำเป็นต้องสอนพระกิตติคุณแก่ประชากรผู้ซึ่งจะไปเพิ่มผลผลิตต่ออีกด้วยโดยการสอนคนอื่นๆ ต่อไป กันไป

เช่นเดียวกับวงจรรวมชาติของฤดูหว่านและฤดูเก็บเกี่ยวซึ่งมีมีวันรู้จบ วงจรรวมเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณก็เป็นเช่นนั้น

(เนื่องจากความสำคัญของผลภายนอกการประกาศ สถาบันฮาร์เวสไทน์ จึงเสนอหลักสูตรต่างหากของวิชานี้ ในหัวข้อ “ยุทธวิธีการเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณ” “ระบบวิธีการเพิ่มพูนคริสตจักร” และ “การประกาศที่เป็นเหมือนเชื้อขนมปัง”

ผลภายใน : เป็นเหมือนพระคริสต์

เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตภายนอกของการประกาศ พระคัมภีร์กล่าวถึงคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณที่เป็นด้านบวกในการสร้างชีวิตของผู้เชื่อโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราเรียกสิ่งนี้ว่าผลภายในของการเป็นเหมือนพระคริสต์ ผลภายในนี้มีอยู่ใน กาลาเทีย 5:22-23

“ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ

ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมชาติบัญญัติห้ามไว้เลย”

กาลาเทีย 5:22-23

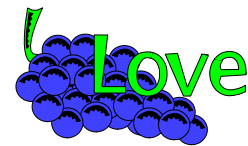
มีคุณสมบัติภายในซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องการที่จะพัฒนาในชีวิตของผู้เชื่อ นั่นคือ คุณสมบัติซึ่งเป็นเหมือนคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณซึ่งเห็นได้ชัดในชีวิตขององค์พระเยซูคริสต์ นั่นคือ เหตุผลที่เราเรียกว่าคุณสมบัติที่เป็นเหมือนพระคริสต์

คำว่า “ผล” เป็นเอกพจน์ ไม่ใช่พหูพจน์ (ผลต่างๆ) จงจำไว้ว่า ของประทานฝ่ายวิญญาณมีมากมายและถูกแบ่งปันในท่ามกลางผู้เชื่อซึ่งขึ้นอยู่กับน้ำพระทัยของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผลเป็นเอกพจน์ ซึ่งสามารถทำความเข้าใจได้โดยดูจากตัวอย่างธรรมชาติขององุ่น องุ่นหนึ่งพวงมีผลเดี่ยวอยู่หลายผล แต่ก็อยู่ในพวงเดียวกัน

ในโลกธรรมชาติ เมื่อองุ่นถูกเด็ดออกจากต้นที่เป็นเถา ก็ถูกเด็ดที่ละพวง พวงซึ่งมีองุ่นหลายๆ ลูกนี้ถูกเรียกว่า “ผล” (เอกพจน์) ของเถาองุ่น

ผลไม้ชนิดหนึ่ง _____

ผลองุ่นหลายผล _____

ในโลกฝ่ายวิญญาณ ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คล้ายกันกับผลขององุ่น ซึ่งคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณเดี่ยวๆ ถูกนำมารวมเข้ากันเป็นพวงเดี่ยวหรือผล ผลเดี่ยวนี้ก็คือ การเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ซึ่งถูกสำแดงออกในคุณสมบัติหลายๆ ประการของการเป็นเหมือนพระคริสต์

ผลไม้ชนิดหนึ่ง (การเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ) →

- ความสุภาพอ่อนน้อม -
- ความอดกลั้น - ความรัก -
- ความปลอบปล้ำใจ - สันติสุข
- ความปรานี - ความดี

คุณสมบัติหลายอย่าง →

การรู้จักบังคับตน
ความสัตย์ซื่อ

พระเจ้าต้องการให้ผู้เชื่อทุกคนมีผลของพระวิญญาณ ไม่เหมือนของประทานต่างๆ ซึ่งเป็นพหูพจน์(หลายอย่าง) และถูกแบ่งปันในท่ามกลางผู้เชื่อทั้งหลาย ผล (เอกพจน์) ต้องถูกครอบครองเป็นเจ้าของโดยผู้เชื่อทุกๆ คน

ผลของพระวิญญาณนั้นเราพบในการกระทำความดีทุกชนิด ในความชอบธรรมและในความจริง ซึ่งกระทำโดยผู้เชื่อ

“ด้วยว่าผลของความสว่างนั้นคือความดีทุกอย่าง และความชอบธรรมทั้งหมดและความจริงทั้งสิ้น”

เอเฟซัส 5:9

ต่อไปนี้เป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ความรัก

ความรักคือ อารมณ์แห่งความใคร่ที่ลึกซึ้ง เอาใจใส่และเป็นห่วง นั่นคือการอุทิศตนเองให้แก่ผู้อื่นโดยไม่มีเงื่อนไข โดยไม่คำนึงถึงข้อผูกมัดหรือสถานการณ์ใดๆ

ดังเช่นที่คุณได้เรียนแล้วในการศึกษาของประทานฝ่ายวิญญาณ ความรักคือกุญแจไขไปสู่ของประทานฝ่ายวิญญาณทั้งหมด ซึ่งก็เป็นเช่นนั้นเพราะคุณสมบัติซึ่งเป็นผลมาจากผลฝ่ายวิญญาณทั้งหมดมีการพัฒนาขึ้น ให้คุณนำไปเปรียบเทียบกับข้อพระคัมภีร์เรื่องผลของพระวิญญาณในกาลาเทียซึ่งจะเห็นได้ชัดในเรื่อง “ความรัก” ใน 1 โครินธ์ 13

1 โครินธ์ 13:1-7

กาลาเทีย 5:22-23

ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว,

ความรัก

ไม่เห็นแก่ตัว, ไม่เอาตนเองเป็นศูนย์กลาง

ไม่ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประพาศติผิด

ความชื่นชมยินดี

แต่ชื่นชมยินดีเมื่อประพาศติชอบ

ไม่ฉุนเฉียวง่าย แต่สงบและมั่นคง

สันติสุข

ความรักนั้นก็อดทนนาน

อดทนนาน

กระทำคุณให้ ไม่อิจฉา

มีเมตตา (ความสุภาพ)

ความรักนั้นยิ่งใหญ่ ทรงคุณและ

ความดี

ใจกว้าง กรุณาและให้แต่สิ่งดี

ความรักไม่ช่างจดจำความผิด แต่มีความเชื่อ

ความสัตย์ซื่อ

ในพระเจ้าและเชื่อในส่วนตัวของผู้อื่นอยู่เสมอ

ความรักไม่หยิ่งผยองและสุภาพ

ความถ่อมสุภาพ

ไม่อวดตัว

ความรักคือ มีวินัยและรู้จักบังคับตน

การควบคุมอารมณ์

ไม่ประพาศติเหลวไหล

ความเชื่อเป็นของประทานและผลของพระวิญญาณซึ่งทำด้วยความรัก
“แต่ความเชื่อซึ่งแสดงออกเป็นกิจที่ทำด้วยความรักนั้นสำคัญ”

กาลาเทีย 5:6

ความรักซึ่งเป็นผลของพระวิญญาณ ไม่ใช่ความรักดังเช่นที่มีการพร่ำพรอนามากมายโดย
โลกนี้ แต่เป็นความรัก “ปราศจากการเสแสร้ง” ความรักเช่นนี้หมายถึง ความรักบริสุทธิ์
ความรักที่ปราศจากการเสแสร้งคือ แบบอย่างของความรักซึ่งคุณจะต้องแสดงออกแก่คน
อื่น

“ที่ท่านทั้งหลายได้ชำระจิตใจของท่านให้บริสุทธิ์แล้วด้วยการเชื่อฟังความจริง จน
มีน้ำใจรักพี่น้องอย่างจริงใจ ท่านทั้งหลายจงรักกันให้มากด้วยน้ำใสใจจริง”

1 เปโตร 1:22

คุณต้องรักพระเจ้า

“และพวกท่านจงรักพระเจ้า ด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า ด้วยสุดความคิดและสิ้นสุด
กำลังของท่าน นี่คือ ธรรมบัญญัติเอกเป็นใหญ่กว่าธรรมบัญญัติทั้งปวง”

มาระโก 12:30

ให้ดู 1 ยอห์น 2:5, 15, 3:11-17, 4:7-20, 5:2, ยอห์น 1:5-6, เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5, ลู
กา 10:27)

คุณต้องรักศัตรูของคุณด้วย

“แต่เราบอกท่านทั้งหลายที่กำลังฟังอยู่ว่า จงรักศัตรูของท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียด
ชังท่าน

แม้ว่าท่านทั้งหลายรักผู้ที่รักท่าน จะทรงนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน ถึงแม้คนบาป
ก็ยังรักผู้ที่รักเขาเหมือนกัน

แต่จงรักศัตรูของท่านทั้งหลายและทำการดีต่อเขา จงให้เขายิ้มโดยไม่หวังที่จะได้
คืนอีก บำเหน็จของท่านทั้งหลายจึงจะมีบริบูรณ์ และท่านทั้งหลายจะเป็นบุตรของพระ
เจ้าสูงสุด เพราะว่าพระองค์ยังทรงโปรดแก่คนอกตัญญูและคนชั่ว”

ลูกา 6:27, 32, 35

“ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า จงรักคนสนิทและเกลียดชังศัตรู
ฝ่ายเราบอกท่านว่า จงรักศัตรูของท่านและจงอธิษฐานเพื่อผู้ที่ข่มเหงท่าน”

มัทธิว 5:43-44

คุณต้องรักเพื่อนบ้านของคุณให้มากเท่ากับคุณรักตัวของตนเอง

“เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลายคือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรารักเจ้าทั้งหลาย
มาแล้วอย่างไร เจ้าจงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น”

ยอห์น 13:34

“พระบิดาทรงรักเราฉันใด เราก็รักท่านทั้งหลายฉันนั้น จงยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา พระบัญญัติของเราคือ ให้ท่านทั้งหลายรักกัน เหมือนดังที่เราได้รักท่าน”

ยอห์น 17:26

โดยความรักของเรามีต่อกันและกันนั้น เราจึงเป็นที่รู้จักในฐานะชาวคริสเตียน
“ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา”

ยอห์น 13:35

ถ้าท่านไม่รักผู้เชื่อคนอื่น ความรักของพระเจ้าก็ไม่อยู่ในตัวท่าน
“ผู้ใดที่กล่าวว่าคุณอยู่ในความสว่างและยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็ยังคงอยู่ในความมืด ผู้ที่รักพี่น้องของตนก็อยู่ในความสว่าง และในความสว่างนั้นไม่มีอะไรที่จะทำให้สะดุด”

1 ยอห์น 2:9-10

(นี่คือความจริงที่สำคัญยิ่ง จงศึกษาต่อในยอห์น 13:34, 14:15, 21, 23:31, 15:9-19, 17:26, 21:15-17)

ความรักของคุณคือ จะต้องเป็นความรักที่สมบูรณ์ (เพิ่มพูนขึ้น)
“และข้าพเจ้าอธิษฐานขอให้ความรักของท่านจำเจริญยิ่งขึ้น พร้อมกับความรู้และวิจารณญาณทุกอย่าง”

ฟิลิปปี 3:12

คุณจะต้องทำให้ตนเองถูกหยั่งรากและยึดมั่นอยู่ในความรักให้จงได้
“เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตในใจของท่านทางความเชื่อ เพื่อว่าเมื่อท่านได้วางรากลงมั่นคงในความรักแล้ว

ท่านก็จะได้มีความสามารถหยั่งรู้พร้อมธรรมิกชนทั้งหมด ถึงความกว้าง ความยาว ความสูง ความลึก

คือให้ซาบซึ้งในความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ เพื่อท่านจะได้รับความไพบูลย์ของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม”

เอเฟซัส 3:17-19

คุณจะต้อง “อดกลั้น” หรือมีความสัมพันธ์กับคนอื่นด้วยความรัก
“คือจงมีใจถ่อมลงทุกอย่างและใจอ่อนสุภาพ อดทนนานและอดกลั้นต่อกันและกันด้วยความรัก”

เอเฟซัส 4:2

คุณต้องดำเนินอยู่ในความรัก

“จงรักษาตัวไว้ให้ดำรงในความรักของพระเจ้า” ยูดา 21

“จงมุ่งมั่นในความชอบธรรม ในทางของพระเจ้า ความเชื่อ ความรัก ความอดทน และความอ่อนสุภาพ”

1 ทิโมธี 6:11

การทำงานของคุณวิ่งกระทำเพื่อพระเจ้าจะต้องเป็นงานที่ทำด้วยความรัก

“เราระลึกถึงความเชื่อของท่านที่แสดงออกเป็นการกระทำและความรักที่ท่านเต็มใจทำงานหนัก และความพากเพียรซึ่งเกิดจากความหวังในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา”

1 เธสะโลนิกา 1:3

“เพราะว่าพระเจ้าไม่ทรงอธรรมที่จะทรงลืมการงานซึ่งท่านได้กระทำ เพราะความรักที่ท่านมีต่อพระนามของพระองค์คือ การรับใช้ธรรมิกชน ดังที่ท่านยังรับใช้อยู่”

ฮีบรู 6:10

เพราะว่าเราใกล้จะถึงวาระสุดท้ายของโลกนี้ ความรักของคนส่วนมากจึงไม่คงทน ความรักนั้นจะ “เยือกเย็นลง” ที่เป็นเช่นนั้นหมายถึงผู้คนจะอยู่ในสภาพไม่หวังใยใคร

“เพราะความอธรรมแผ่กว้างออกไป ความรักของคนส่วนมากจะเยือกเย็นลง”

มัทธิว 24:12

แต่เรามีข้อยืนยันว่าไม่มีสิ่งใดสามารถแยกเราออกจากความรักของพระเจ้า

“ใครจะฟ้องคนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ พระเจ้าทรงโปรดให้พ้นโทษแล้ว เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตายหรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมีในภายหน้า หรือฤทธิเดชทั้งหลาย

หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ อื่นที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้”

โรม 8:35, 38-39

ดาวิดเขียนไว้มากมายเกี่ยวกับเรื่องความรัก ให้ดูสดุดี 31:23, 18:1, 40:16, 97:10, 113, 119, 127, 132, 159, 163, 105, 167, 122:6, 145:20

จงศึกษาในหนังสือ 1 ยอห์น โครจเรื่องสำคัญของหนังสือนี้คือ ความรัก

ความชื่นชมยินดี (ความปลาบปลื้มใจ)

ความชื่นชมยินดีคือ คุณสมบัติของความดีใจ ความชื่นชม ความยินดีปรีดา

ผลฝ่ายวิญญาณของความชื่นชมยินดีและอารมณ์แห่งความสุขนั้นไม่เหมือนกัน แต่ละอย่างก็เกิดมาจากที่ต่างชนิดกัน ความสุขเกิดจากโลกรอบๆ ตัวคุณและจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์

ต่างๆ ของคุณด้วย ความชื่นชมยินดีมีต้นกำเนิดจากพระวิญญาณของพระเจ้าและไม่ขึ้นอยู่กับสถานการณืภายนอก

พระเยซูคริสต์ทรงนำความชื่นชมยินดีมาพร้อมกับการประสูติของพระองค์

“ฝ่ายทูตองค์นั้นกล่าวแก่เขาว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือความปรีดีซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง

เพราะว่าในวันนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลายคือ พระคริสต์เจ้ามาบังเกิดที่เมืองดาวิด”

ลูกา 2:10-11

นั่นคือพระประสงค์ของพระเจ้าซึ่งให้คุณมีความชื่นชมยินดี

“นี่คือสิ่งที่เราได้บอกแก่ท่านทั้งหลายแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราดำรงอยู่ในท่าน และให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม”

ยอห์น 15:11

“แต่บัดนี้ข้าพระองค์กำลังจะไปหาพระองค์ ข้าพระองค์กล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ในโลก เพื่อให้เขาได้รับความชื่นชมยินดีของข้าพระองค์เต็มเปี่ยม”

ยอห์น 17:13

อัครสาวกถูกเติมให้เต็มล้นด้วยความชื่นชมยินดีและพระวิญญาณบริสุทธิ์

“แต่พวกสาวกก็เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีและพระวิญญาณบริสุทธิ์”

กิจการ 13:52

แหล่งกำเนิดของความชื่นชมยินดีไม่ใช่สิ่งซึ่งมาจากโลกนี้แต่มาจากพระเจ้า

“ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มีความเปลิดเพลินอยู่เป็นนิตย์”

สดุดี 16:11

เพราะว่าความชื่นชมยินดีของคุณเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณและไม่ขึ้นอยู่กับสถานการณืภายนอก ฉะนั้นคุณจึงมีความสามารถชื่นชมยินดีแม้ในการถูกทดลอง

“ดูก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายประสบความทุกข์ยากลำบากต่างๆ ก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดี”

ยากอบ 1:2

เราสามารถชื่นชมยินดีในความทุกข์ยาก (ยามยากลำบาก) ด้วย

“ข้าพเจ้าได้รับความชื่นใจอย่างบริบูรณ์ และในความยากลำบากของเราทุกอย่าง ข้าพเจ้าก็ยังมีสติยินดีอย่างเหลือล้น”

2 โครินธ์ 7:14

คุณสามารถมีความอดทนไว้นานด้วยความชื่นชมยินดี

“มีความทรหดที่สุดและความอดทนไว้นานด้วยความยินดี”

โคโลสี 1:11

ความชื่นชมยินดีเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระเจ้า

“เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้านั้นไม่ใช่การกินและการดื่ม แต่เป็นความชอบธรรม และสันติสุขและความชื่นชมยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์”

โรม 14:17

พระคัมภีร์หนุนใจผู้เชื่อให้มีความชื่นชมยินดีและให้แสดงความชื่นชมยินดีนี้ต่อพระเจ้า

“แต่ให้คนทั้งปวงที่ลี้ภัยอยู่ในพระองค์เปรมปรีดี ให้เขาร้องเพลงด้วยความชื่นชมยินดีอยู่เสมอ เพื่อคนที่รักพระนามของพระองค์จะปริตาปราโมทย์อยู่ในพระองค์”

สดุดี 5:11

(จงดู สดุดี 25:9, 63:5, 66:1, 81:1, 95:1-2, 149:5, 98:4, 6, 8, 100:1)

สันติสุข

สันติสุข คือ สภาพของความเงียบสงบ ข้ามพ้นความวิตกกังวลและความสับสนคลั่งงมงายกัน นั่นก็คือปราศจากการต่อสู้กัน ความกระวนกระวายใจและความหวงวิตกกังวล แต่มีใจงอมือเท้าอยู่เฉยๆ หากเป็นการดำรงรักษาสันติภาพนั้นไว้เพื่อกระทำที่ประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจในฐานะที่เป็นผู้สร้างสันติ (ทั้งสันติสุขและสันติภาพ - ผู้แปล)

ความสับสนวุ่นวายคือสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับสันติ พระเจ้าไม่ใช่เป็นสาเหตุของการวุ่นวาย พระประสงค์ของพระองค์ก็คือ เพื่อที่จะนำสันติภาพมาให้

“เพราะพระเจ้าไม่ใช่พระเจ้าแห่งการวุ่นวาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าแห่งสันติสุขตามที่ปฏิบัติกันอยู่ในคริสตจักรแห่งธรรมิกชนนั้น”

1 โครินธ์ 14:33

พระเยซูได้ทรงนำสันติมาสู่โลกมนุษย์แล้ว

“พระสิริจะมีแต่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น”

ลูกา 2:14

สันติสุขที่แท้จริงนั้นมาจากองค์พระเยซูคริสต์และผ่านทางพระองค์เท่านั้น

“ประกาศข่าวดีเรื่องสันติสุขโดยพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคนทั้งปวง”

กิจการ 10:36

“เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นสันติสุขของเรา ผู้ทรงกระทำให้ทั้งสองฝ่ายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทรงรื้อกำแพงที่กั้นระหว่างสองฝ่ายลง”

เอเฟซัส 2:14

“เหตุฉะนั้น เมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขในพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา”

โรม 5:1

พระเยซูทรงประทานสันติสุขชนิดพิเศษให้ไว้แก่ผู้ที่ติดตามพระองค์

“เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย”

ยอห์น 14:27

การสั่งสอนของพระเยซูสามารถนำสันติสุขมาให้ได้

“เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว”

ยอห์น 16:33

พระกิตติคุณคือ ขาวดีแห่งสันติสุข

“และเอาขาวประเสริฐแห่งสันติสุข ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความปรองปรวมมาสวมเป็นรองเท้า”

เอเฟซัส 6:15

มีสันติสุขอยู่ 2 ชนิด ชนิดแรกคือ สันติสุข กับ พระเจ้า

“เหตุฉะนั้นเมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมเพราะความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขในพระเจ้าทรงพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา”

โรม 5:1

หลักจากที่คุณได้สร้างสันติสุขกับพระเจ้าสำเร็จแล้ว คุณจึงจะสามารถมีสันติสุขของพระเจ้าในชีวิตของคุณ

“แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้า ซึ่งเกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์”

ฟิลิปปี 4:7

เราถูกสั่งให้มุ่งติดตามสิ่งซึ่งจะทำให้เรามีสันติสุข

“เหตุฉะนั้นให้เรามุ่งประพฤติในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุขแก่กันและกัน และทำให้เกิดความเจริญแก่กันและกัน”

โรม 14:19

เราจำเป็นต้องมีชีวิตอยู่ในสันติสุข

“จงปรับปรุงตัวให้ดี จงฟังคำวิงวอนของข้าพเจ้า จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และพระเจ้าแห่งความรักและสันติสุขจะทรงสถิตอยู่กับท่าน”

2 โครินธ์ 13:11

เราจำเป็นต้องมีชีวิตอยู่อย่างสันติกับคนทั้งหลาย

“จงอุตส่าห์ที่จะอยู่อย่างสงบกับคนทั้งหลาย” ฮีบรู 12:14

เราจำเป็นต้องรักษาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งพระวิญญาณทรงประทานให้โดยทางสันติสุขของพระองค์

“คือมีใจถ่อมลงทุกอย่างและใจอ่อนสุภาพ อดทนนานและอดกลั้นต่อกันและกัน ด้วยความรัก”

เอเฟซัส 4:3

จำเป็นต้องให้สันติสุขของพระเจ้าเข้าครอบครองในหัวใจของเรา

“และจงให้สันติสุขของพระคริสต์ครองจิตใจของท่าน พระเจ้าทรงเรียกท่านไว้ให้เป็นกายเดียวกัน เพื่อสันติสุขนั้นและท่านจะมีใจกตัญญู”

โคโลสี 3:15

เราจำเป็นต้องมีสันติสุขของพระองค์อยู่ในตัวเรา

“ท่านก็จงอุตส่าห์ให้พระองค์ทรงพบท่านทั้งหลายมีใจสงบ ปราศจากมลทินและข้อตำหนิ”

2 เปโตร 3:14

ความอดทนนาน

ความอดทนนานคือ คุณสมบัติของการอดทน นั่นคือความสามารถในการอดทนต่อสถานการณ์ที่ไม่น่าจะทนได้อย่างชื่นชมยินดีและมีความทรหดอดทนอย่างยาวนาน

ความอดทนนานเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งของพระเจ้า

“พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ทรงกอบปรีย์ด้วยพระคุณ ทรงกริ้วขี้และบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง”

อพยพ 34:6

“พระเจ้าทรงพระพิโรธขี้ ทรงอุดมในความรักมั่นคง ทรงโปรดยกโทษและให้อภัยการทรยศ”

กันดารวิถี 14:18

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ากอบปรีย์ด้วยพระกรุณาและพระเมตตา ทรงกริ้วขี้ และอุดมด้วยความรักมั่นคง และความสัตย์สุจริต”

สดุดี 86:15

พระเจ้ามิได้ทรงกระทำให้พระสัญญาของพระองค์เฉื่อยช้า ดังเช่นที่มีบางคนกล่าวหาว่าเป็นการนิ่งนอนพระทัย แต่นั่นคือความอดทนไว้นานที่มีต่อเราทั้งหลาย พระองค์ไม่ประสงคืให้ใครสักคนพินาศ แต่ให้ทุกคนมาถึงซึ่งการกลับใจ

“และจงถือว่าภารกิจที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงอดกลั้นพระทัยไว้นานนั้น เป็นการช่วยเราให้รอด”

2 เปโตร 2:15

“หรือว่าท่านประมาทพระกรุณาอันอุดม และความอดกลั้นพระทัยและความอดทนของพระองค์”

โรม 2:4

ความอดทนไว้นานคือคุณสมบัติที่เห็นได้ชัดในการรับใช้ของอัครสาวกเปาโล

“บัดนี้ท่านก็ประจักษ์ชัดแล้วซึ่งคำสอน พฤติการ ความมุ่งหมายในชีวิต ความเชื่อ ความอดทน ความรัก ความหนักแน่นมั่นคง”

2 ทิโมธี 3:10

เราถูกสั่งให้มีความอดทนไว้นานด้วยความชื่นชมยินดี

“ขอให้ท่านมีกำลังมากขึ้นทุกอย่างโดยฤทธิ์เดชแห่งพระสิริของพระองค์ ขอให้ท่านมีความทรหดที่สุด และความอดทนไว้นานด้วยความยินดี”

โคโลสี 1:11

เราถูกเรียกให้เป็นผู้ที่มีความอดทนไว้นาน

“คือจะมีใจถ่อมลงทุกอย่างและใจอ่อนสุภาพ อดทนนาและอดกลั้นต่อกันและกันด้วยความรัก”

เอเฟซัส 4:2

เราจำเป็นต้องประกาศพระวจนะของพระเจ้าด้วยความอดทนนาน

“ให้ประกาศพระวจนะ ให้เข้มแข็งเต็มที่จำทำการทั้งในขณะที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส ให้ชักชวนด้วยเหตุผล เตือนสติและตักเตือนให้อดทนอยู่เสมอในการสั่งสอน”

2 ทิโมธี 4:2

ผู้เชื่อทั้งหลายจำเป็นต้อง “สวมใส่” ความอดทนไว้นานในฐานะที่เป็นคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณ

“เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์และเป็นพวกที่ทรงรัก จงสวมใจเมตตา ใจปราณีใจถ่อม ใจอ่อนสุภาพ ใจอดทนไว้นาน”

โคโลสี 3:12

ความสุภาพอ่อนน้อม

ความสุภาพอ่อนน้อมคือ คุณสมบัติในการมีอากัปกริยาที่อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่รุนแรง ไม่
ฉุนเฉียว ไม่อึกทึก หากเป็นความเมตตาที่น่ายกย่องและเจียบสงบ

พระคัมภีร์เตือนผู้เชื่อมิให้ทะเลาะวิวาทแต่ให้สุภาพอ่อนน้อมต่อทุกคน

**“ฝ่ายผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ต้องไม่เป็นคบชอบการวิวาท แต่ต้องมีใจ
เมตตาต่อทุกคน”**

2 ทิโมธี 2:24

เราต้องไม่เป็นคบชอบทะเลาะวิวาท คบชอบทะเลาะวิวาทคือคนที่มักมีปากเสียงในการ
ต่อสู้หรือในการทู่เถียงกัน

**“อย่าให้เขารำว่าร้ายผู้ใด อย่าให้เป็นคนมักทะเลาะวิวาทกัน แต่ให้เป็นคนสุภาพ
แสดงอัธยาศัยไมตรีอันดีงาม”**

ทิตัส 3:2

เราต้องเป็นคนว่าง่าย หมายถึงเราต้องเข้ากับคนอื่นได้ง่าย เนื่องด้วยธรรมชาติอันสุภาพ
อ่อนโยนของเรา

**“แต่ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์เป็นประการแรก แล้วจึงเป็นความสงบสุข
สุภาพและว่าง่าย เปี่ยมด้วยความเมตตาและผลที่ดี ไม่ลำเอียง ไม่หน้าซื่อใจคด”**

ยากอบ 3:17

ดาวิดเขียนไว้ว่า

**“พระองค์ประทานโล่แห่งความรอดของพระองค์ให้ข้าพระองค์ และพระหัตถ์ถ์ขวา
ของพระองค์ทรงค้ำจุนข้าพระองค์ และซึ่งพระองค์ทรงน้อมพระทัยลง ก็กระทำให้ข้า
พระองค์เป็นใหญ่ขึ้น”**

สดุดี 18:35

ความดี

ความดีคือ การกระทำที่บริสุทธิ์หรือเป็นที่ชอบธรรม

ความดีคือ คุณสมบัติประการหนึ่งของพระเจ้า

“ความรักมั่นคงของพระเจ้าดำรงอยู่วันยังค่ำ”

สดุดี 52:1

**“ให้เขาขอบพระคุณพระเจ้าเพราะความรักมั่นคงของพระองค์ เพราะการอัศจรรย์
ของพระองค์ที่มีต่อบุตรของมนุษย์”**

**“ให้เขาขอบพระคุณพระเจ้าเพราะความรักมั่นคงของพระองค์ เพราะการอัศจรรย์
ของพระองค์ที่มีต่อบุตรของมนุษย์”**

ให้เขาขอบพระคุณพระเจ้าเพราะความรักมั่นคงของพระองค์ เพราะการอัครรรย
ของพระองค์ที่มีต่อบุตรของมนุษย์

ให้เขาขอบพระคุณพระเจ้าเพราะความรักมั่นคงของพระองค์ เพราะการอัครรรย
ของพระองค์ที่มีต่อบุตรของมนุษย์”

สดุดี 107:8, 15, 21, 31

“ทรงเป็นความรักมั่นคงและป้อมปราการ เป็นที่กำบังเข้มแข็ง และเป็นผู้ช่วยกู้ของ
ข้าพเจ้า เป็นโล่ของข้าพเจ้าและเป็นผู้ซึ่งข้าพเจ้าลี้ภัยในพระองค์ ผู้ทรงปราบชนชาติ
ทั้งหลายไว้ได้ข้าพเจ้า”

สดุดี 144:2

แผ่นดินโลกสำแดงความรักมั่นคงของพระเจ้า

“แผ่นดินโลกเต็มด้วยความรักมั่นคงของพระเจ้า” สดุดี 33:5

พระองค์ทรงสวมมงกุฎปีเดือนด้วยความดีงามของพระองค์ ซึ่งหมายความว่าพระพร
ทั้งหมดของแต่ละปีล้วนเป็นมาจากพระเจ้า

“พระองค์ทรงให้ปีเป็นยอดด้วยความอุดมสมบูรณ์ของพระองค์”

สดุดี 65:11

ความดีงามของพระเจ้าถูกเปิดเผยแก่คนบาป เพื่อนำเขามาสู่การกลับใจ

“หรือว่าท่านประมาทพระกรุณาอันอุดม และความอดกลั้นพระทัยและความ
อดทนของพระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่าพระกรุณาคุณของพระเจ้านั้นมุ่งที่จะชักนำท่านให้
กลับใจใหม่”

โรม 2:4

กษัตริย์ดาวิดกล่าวว่า พระองค์จะสิ้นเรี่ยวแรงหากมิได้เพราะความดีงามของพระเจ้า

“ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่า ข้าพเจ้าจะเห็นพระคุณของพระเจ้าในแผ่นดินของคนเป็น”

สดุดี 27:13

กษัตริย์ดาวิดกล่าวว่า ความดีงามของพระเจ้านั้นทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่เรา

“ความดีของพระองค์อุดมสักเท่าใด ที่พระองค์ทรงสะสมไว้เพื่อบรรดาผู้ที่เกรง
กลัวพระองค์ และทรงกระทำไว้เพื่อผู้ที่ลี้ภัยอยู่ในพระองค์ ต่อหน้าบรรดาบุตรของมนุษย์”

สดุดี 31:19

พระเจ้าทรงให้ผู้ที่หิวได้อิ่มใจด้วยของดี

“เพราะผู้ที่กระหาย พระองค์ทรงให้เขาอิ่ม และผู้ที่หิว พระองค์ทรงให้เขาหน้าใจ
ด้วยของดี”

สดุดี 107:9

ในฐานะผู้เชื่อ ความดีงามและพระเมตตาของพระเจ้าจะติดตามคุณ

“แน่ที่เดียวที่ความดีและความรักมั่นคงจะติดตามข้าพเจ้าไปตลอดวันคืนชีวิตของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าสืบไปเป็นนิรันดร์”

สดุดี 23:6

(หมายเหตุ - ทุกแห่งที่ภาษาไทยใช้คำว่าความรักมั่นคง ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษใช้คำว่า ความดีงาม -ผู้แปล)

ความเชื่อ

คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเชื่อ เมื่อคุณศึกษาถึงในฐานะของประทานฝ่ายวิญญาณ แห่งความคิดที่ได้สอนไว้เกี่ยวกับความเชื่อในฐานะของประทานและความเชื่อนั้นก็เป็นผลฝ่ายวิญญาณด้วย

แต่โปรดจำความแตกต่างระหว่างทั้งสองอย่างนั้นซึ่งได้อธิบายไว้ชัดเจนแล้ว ความเชื่อในฐานะของประทานคือ ฤทธิ์เดชซึ่งเป็นการกระทำ นั่นคือความเชื่อมั่นอย่างสูงในพระเจ้า ซึ่งสามารถทำให้ผู้เชื่อกล้าที่จะปฏิบัติในสิ่งทีคนอื่น ๆ จะไม่กล้ากระทำเพราะขาดความเชื่อ

ความเชื่อในฐานะที่เป็นผลฝ่ายวิญญาณนั้นคือลักษณะพิเศษ ซึ่งเป็นท่าทีของความเชื่อที่มีต่อพระเจ้า ความเชื่อที่เป็นผลฝ่ายวิญญาณนี้ถูกพัฒนาผ่านขบสนนการที่ชีวิตของพระคริสต์ดำรงอยู่ภายในเรา จนสามารถนำความเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณออกมาเป็นผลแห่งความเชื่อได้

ขณะที่ผู้เชื่อทุกคนยังไม่มีของประทานแห่งความเชื่อ ผลแห่งความเชื่ออาจมีให้เห็นได้ชัดในชีวิตของผู้เชื่อทั้งหลายก็ได้

ความอ่อนสุภาพ

ความอ่อนสุภาพ คือ พลังที่ถูกควบคุม

ความอ่อนสุภาพต้องเป็นวิธีที่ใช้ในการฟื้นจิตวิญญาณผู้ที่หลงหายไป ผู้ที่หลงหายไปก็คือบุคคลซึ่งถอยหลังไปมีชีวิตอยู่ในความบาปหลังจากที่เขาได้ต้อนรับพระเยซูไว้ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด

“เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์และเป็นพวกที่ทรงรัก จงสวมใจเมตตา ใจปราณี ใจถ่อม ใจอ่อนสุภาพ ใจอดทนไว้นาน

จงผ่อนหนักผ่อนเบาซึ่งกันและกัน และถ้าแม้ว่าผู้ใดมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงยกโทษให้กันและกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดยกโทษให้ท่านฉันท ท่านจงกระทำอย่างนั้นเหมือนกัน”

โคโลสี 3:12-13

“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย แม้จับผู้ใดที่ละเมิดประการใดได้ ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายวิญญาณ จงช่วยผู้นั้นด้วยใจอ่อนสุภาพให้เขากลับตั้งตัวใหม่ โดยคิดถึงตัวเอง เกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปด้วย”

กาลาเทีย 6:1

ความอ่อนสุภาพช่วยรักษาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในคริสตจักร

“เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าผู้ถูกจำจองเพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอวิงวอนท่านให้ดำเนินชีวิตสมกับพันธกิจอันเนื่องจากการทรงเรียกท่านนั้น

คือจงมีใจถ่อมลงทุกอย่างและใจอ่อนสุภาพ อดทนนานและอดกลั้นต่อกันและกัน ด้วยความรัก

จงเพียรพยายามให้ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันซึ่งพระวิญญาณทรงประทานนั้น ด้วยสันติภาพเป็นพันธนะ”

เอเฟซัส 4:1-3

ให้สำแดงความอ่อนสุภาพ เมื่อเกี่ยวข้องกับคนทั้งหลาย

“ฝ่ายผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าต้องไม่เป็นคนที่ชอบการทะเลาะวิวาท แต่ต้องมีใจเมตตาต่อทุกคน เป็นครูที่เหมาะสมและมีความอดทน

ชี้แจงให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจด้วยความสุภาพ ว่าพระเจ้าอาจจะทรงโปรดให้เขากลับใจและมาถึงซึ่งความจริง”

2 ทิโมธี 2:24-25

“อย่าให้เขาว่าร้ายผู้ใด อย่าให้เป็นคนมักทะเลาะวิวาทกัน แต่ให้เป็นคนสุภาพ แสดงอัธยาศัยไมตรีอันดีงาม”

ทิตัส 3:2

คุณต้องต้อนรับพระวาระของพระเจ้าด้วยความอ่อนสุภาพ

“เหตุฉะนั้นจงเลิกความโสมมทั้งหลายแหล่ และการชั่วร้ายอันดกดื่น และจงน้อมใจรับพระวาระที่ทรงปลุกฝังไว้แล้วนั้น ซึ่งสามารถช่วยจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายให้รอดได้”

ยากอบ 1:21

คนฉลาดคือคนที่อ่อนสุภาพ

“ในพวกท่านผู้ใดเป็นคนฉลาดและมีปัญญา ก็ให้ผู้นั้นแสดงการประพฤติของตน ด้วยพฤติกรรมอันดี มีใจอ่อนสุภาพประกอบด้วยปัญญา”

ยากอบ 3:13

ผู้เชื่อทั้งหลายได้รับการหนุนใจให้เสาะแสวงหาคุณสมบัติข้อนี้คือ ความอ่อนสุภาพ

“เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์และเป็นพวกที่ทรงรัก จงสวมใจเมตตา ใจปราณี ใจถ่อม ใจอ่อนสภาพ ใจอดทนไว้นาน”

โคโลสี 3:12

“แต่ท่านผู้เป็นคนของพระเจ้า จงหลีกเลี่ยงเสียจากสิ่งเหล่านี้ จงมุ่งมั่นในความชอบธรรมในทางของพระเจ้า ความเชื่อ ความรัก ความอดทนและความอ่อนสุภาพ”

1 ทิโมธี 6:11

อีกครั้งหนึ่งที่พระเยซูเห็นต้นมะเดื่อซึ่งไม่มีผล

“ครั้นเวลาเช้าขณะเสด็จกลับไปยังกรุงอีก ก็ทรงหิวพระกายหาร และเมื่อทอดพระเนตรไป ทรงเห็นต้นมะเดื่อต้นหนึ่งอยู่ริมทาง ก็ทรงดำเนินเข้าไปใกล้ เห็นต้นมะเดื่อไม่มีผล มีแต่ใบเท่านั้น จึงตรัสกับต้นมะเดื่อว่า “เจ้าจงอย่าผลิผลอีกต่อไป” ทันใดนั้นต้นมะเดื่อก็เหี่ยวแห้งไป”

มัทธิว 21:18-19

การสาปต้นมะเดื่อของพระเยซูมิใช่การกระทำแห่งความโกรธ เพราะว่าพระองค์กำลังหิว และต้นมะเดื่อนั้นกลับไม่มีผล หากพระองค์กำลังสอนถึงความจริงอันสำคัญยิ่ง

ต้นมะเดื่อมีลักษณะภายนอกดี มีใบเขียวชอุ่มและดูราวกับว่ามันน่าจะมีผลแต่กลับไม่มี คนบางคนมีสภาพที่ปรากฏภายนอกว่าอยู่ในฝ่ายวิญญาณ แต่ภายในของเขาไม่มีผลฝ่ายวิญญาณ อันเป็นพระฉายของพระคริสต์

นี่คือสภาพของพวกฟาริสี กลุ่มบุคคลทางศาสนาในสมัยของพระเยซู พระองค์กล่าวถึงพวกเขาว่า

“วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด เพราะว่าเจ้าเป็นเหมือนอนุโมงค์ฝังศพซึ่งฉาบด้วยปูนขาว ข้างนอกดูงดงามแต่ข้างในเต็มไปด้วยกระดูกคนตายและสารพัดโสโครก”

มัทธิว 23:27

พระเจ้าทรงให้ความสำคัญกับ การเกิดผล มากยิ่งกว่า สภาพที่ปรากฏ ราวกับว่าเกิดผลโดยทั่วๆ ไป ในการรับใช้ในสมัยใหม่นี้ มีการเน้นแต่เรื่องของประทานมากกว่าผลของพระวิญญาณ แต่อย่าลืมนะว่าพระคัมภีร์เน้นผลของพระวิญญาณมาก

“เหตุฉะนั้นท่านจะรู้จักเขาได้ เพราะผลของเขา” **มัทธิว 7:20**

ผลของพระวิญญาณหรือคุณสมบัติฝ่ายวิญญาณซึ่งแสดงออกโดยบุคคลย่อมเปิดเผยถึงสิ่งซึ่งเขามีลักษณะเช่นนั้นอยู่ภายในด้วย

“ด้วยว่าต้นไม้ดีย่อมไม่เกิดผลเลว หรือต้นไม้เลวย่อมไม่เกิดผลดี เพราะว่าจะรู้จักต้นไม้ทุกต้นได้ก็เพราะผลของมัน เพราะว่าเขาย่อมไม่เก็บผลมะเดื่อจากต้นไม้มีหนามหรือย่อมไม่เก็บผลองุ่นจากต้นระกำ

คนที่ก็ย้อมเอาของดีออกจากคลังดีแห่งใจของตน และคนชั่วก็ย้อมจะเอาของชั่วจากคลังชั่วแห่งใจของตน ด้วยว่าปากของเขาพูดสิ่งที่มาจากใจ”

ลูกา 6:43-45

“ทุกคนที่ใจถ่อมในแผ่นดินนี้คือผู้ที่จะทำตามพระบัญชาของพระองค์ จงแสวงหาพระเจ้า จงแสวงหาความชอบธรรม จงแสวงหาความถ่อมใจ ชะรอยเจ้าจะได้รับ การกำบังในวันแห่งพระพิโรธของพระเจ้า”

เศฟันยาห์ 2:3

การรู้จักบังคับตน

การรู้จักบังคับตนคือ การรู้จักประมาณด้านอารมณ์ ความคิดและการกระทำ ซึ่งเป็นการ บังคับควบคุมตนเอง

การรู้จักบังคับตน เป็นเจ้านายเหนือทุกสิ่ง

“แต่ข้าพเจ้าก็ทูปติร่างกายให้มันแข็งจนอยู่มีอ เพราะเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้”

1 โครินธ์ 9:27

เราถูกสั่งให้เพิ่มการรู้จักบังคับตนในชีวิตของเรา

“เอาความเหนียวรั้งตนเพิ่มความรู้ เอาขันติเพิ่มความเหนียวรั้งตน”

2 เปโตร 1:6

การรู้จักบังคับตนคือ ส่วนสำคัญแห่งข่าวประเสริฐซึ่งเปาโลประกาศ

“ขณะเมื่อเปาโลอ้างถึงความยุติธรรม ความอดกลั้นใจทางกามและการพิพากษา ซึ่งจะมาเบื้องหน้านั้น”

กิจการ 24:25

ความสำคัญของผลฝ่ายวิญญาณ

พระเยซูทรงหลักการกล่าวว่าย่ำนักในเรื่องการเกิดผล มีคำอุปมาตอนหนึ่งกล่าวว่า

“คนหนึ่งมีต้นมะเดื่อต้นหนึ่งปลูกไว้ในสวนองุ่นของตน และเขามาหาผลที่ต้นนั้นก็ไม่พบ

เขาจึงว่าแก่คนที่รักษาเถาองุ่นว่า “นี่แน่ะ เรามาหาผลที่ต้นมะเดื่อนี้ได้สามปีแล้ว แต่ไม่พบ จงโค่นมันเสีย จะให้ดินจิตไปเปล่าๆ ทำไม”

แต่ผู้รักษาเถาองุ่นตอบเขาว่า “นายเจ้าข้า ขอเอาไว้ปีนี้อีก ให้ข้าพเจ้าพรวนดินเอา ปุ๋ยใส่ แล้วถ้าปีหน้ามันเกิดผลก็ดีอยู่ ถ้าไม่เกิดผล ภายหลังท่านจงโค่นมันเสีย”

ลูกา 13:6-9

บุคคลหนึ่งอาจมีความสามารถพิเศษเฉพาะตัวซึ่งอาจถูกทำให้เข้าใจผิดในเรื่องฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณ แม้ว่าเขาอาจทำการอัศจรรย์ต่างๆ ในพระนามของพระเจ้าได้ แต่พระเยซูตรัสว่า

“มิใช่ทุกคนที่เรียกเราว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า” จะได้เข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระทัยพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์จึงจะเข้าได้”

เมื่อถึงวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า **“พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์กล่าวพระวจนะในพระนามของพระองค์ และได้ขับผีออกในพระนามของพระองค์ และได้กระทำการมหัศจรรย์เป็นอันมากในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ”**

เมื่อนั้นเราจะได้กล่าวแก่เขาว่า **“เราไม่เคยรู้จักเจ้าเลย เจ้าผู้กระทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา”**

มัทธิว 7:21-23

ยูดาห์ได้เตือนไว้ถึงคนเหล่านั้นซึ่ง “แอบแฝงเข้ามา” ในคริสตจักรและสอนลัทธิเทียมเท็จ ยูดาห์กล่าวว่า วิธีหนึ่งในหลายๆ วิธีที่จะช่วยให้เรารู้จักพวกครูเทียมเหล่านี้ ก็โดยการดูที่ผลแห่งชีวิตของเขาว่าขาดแคลนเพียงใด

“เขาเป็นเมฆที่ไม่มีน้ำ ที่ถูกพัดลอยไปตามลม เป็นต้นไม้ที่ไร้ผลในฤดูที่ออกผล และตายมาสองหนแล้ว เพราะถูกถอนทิ้งราก”

ยูดา 12

สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการรับใช้ใดๆ ก็ตามคือ ให้อูที่ผลเพราะว่า

“เหตุฉะนั้นท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของมัน”

มัทธิว 7:20

ในโลกธรรมชาตินี้ มีแต่ผลซึ่งบรรจุเมล็ดอยู่ภายในเท่านั้นซึ่งทำหน้าที่ในการเพิ่มผลผลิต

ในโลกฝ่ายวิญญาณก็เป็นผลอีกเช่นกัน แต่เป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งมีความสามารถในการเพิ่มพูนผลผลิตฝ่ายวิญญาณ

* ผลของคุณลักษณะที่เป็นเหมือนพระคริสต์ซึ่งปรากฏอยู่ในชีวิตของผู้เชื่อทั้งหลายสามารถจูงใจคนบาปให้หันมาหาพระเจ้า

* ผลของการประกาศเพื่อเผยแผ่พระกิตติคุณแห่งราชอาณาจักรของพระเจ้า และผลลัพธ์ที่ได้คือการเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาณให้ตลอดจนสูญปลายแผ่นดินโลก

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 11

1. อะไรคือผลภายนอกของพระวิญญูณ

2. อะไรคือผลภายในของพระวิญญูณ

3. จงบอกคุณลักษณะของผลภายในของพระวิญญูณบริสุทธ

4. ข้อพระคัมภีร์ใดที่เปิดเผยว่าพระเยซูได้เลือกเราไว้ให้เกิดผล

5. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

6. จงอ่านรายการฝ่ายวิญญูณของพระวิญญูณบริสุทธในรายการที่หนึ่ง แล้วอ่านคำจำกัดความในรายการที่สอง เขียนเฉพาะหมายเลขของคำจำกัดความซึ่งอธิบายถึงผลฝ่ายวิญญูณในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

<u>รายการที่หนึ่ง</u>	<u>รายการที่สอง</u>
_____ การรู้จักบังคับตน	1. ความรักอย่างลึกซึ้ง ห่วงใย
_____ ความเชื่อ	2. ความดีใจ ยินดี
_____ ความอ่อนสุภาพ	3. เงียบ สงบ เข้ากันได้ไม่ขัดแย้งเลย
_____ ความสุภาพอ่อนน้อม	4. อุดทนอย่างยาวนาน

_____ ความดี	5. กิริยาที่อ่อนโยน ไม่รุนแรง
_____ ความชื่นชมยินดี	6. ความประพฤติที่ชอบธรรม
_____ ความอดทนนาน	7. ความเชื่อถือนั่นคงในพระเจ้า
_____ สันติสุข	8. พละกำลังซึ่งถูกบังคับควบคุมไว้
_____ ความรัก	9. การรู้จักและควบคุมตนเอง

7. เหตุใดผลของพระวิญญูญาณจึงมีความสำคัญมาก

8. อะไรคือความแตกต่างระหว่าง สันติสุข ของ พระเจ้า กับ สันติสุข กับ พระเจ้า

คำตอบบททดสอบที่ 11

1. การประกาศ การเป็นพยานอย่างมีฤทธิ์อำนาจเรื่องข่าวประเสริฐนั้น
2. คุณลักษณะที่มีผลภายในเป็นเหมือนพระฉายของพระคริสต์
3. “ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ
ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมเนียมบัญญัติห้ามไว้เลย”
กาลาเทีย 5:22-23
4. ยอห์น 15:16
5. แต่ผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ
ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน
กาลาเทีย 5:22-23
6. 9
7
8
5
6
2
4
3
1
7. ผลของพระวิญญาณคือสิ่งสำคัญเพราะว่า เป็นการไม่เพียงพอที่จะมีแต่สภาพที่ปรากฏว่า
อยู่ฝ่ายวิญญาณ เราต้องมีผลฝ่ายวิญญาณด้วย เพราะเราก็โดยผลนี้แหละที่เราเป็นที่รู้จัก
ว่าเป็นของพระเจ้า ผลบรรจุมะดีตแห่งการเพิ่มพูนผลผลิตในโลกฝ่ายวิญญาณ
8. สันติสุข กับ พระเจ้า จะได้รับโดยการได้รับการชำระและได้รับการยกโทษบาปแล้ว
สันติสุข ของ พระเจ้า จะได้รับหลังจากมีประสบการณ์นี้กับพระเจ้า เป็นสันติสุขที่พระเจ้า
ประทานให้ในการดำรงชีวิตแต่ละวัน (ดู โรม 5:1 และ 4:7)

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

1. อ่านมัทธิว 5:1-12 คุณสามารถหาพบผลภายในซึ่งเหมือนพระฉายของพระคริสต์จาก
ข้อพระคัมภีร์นี้ได้มากแค่ไหน ตัวอย่างเช่น ผลแห่งความชื่นชมยินดี (ความปลาบปลื้มใจ) ซึ่งเอ่ย
ถึงไว้ในข้อพระคัมภีร์ 12

2. อ่าน 1 โครินธ์ บทที่ 13 ซึ่งเกี่ยวกับผลฝ่ายวิญญาณแห่งความรัก ผลฝ่ายวิญญาณอื่นๆ ซึ่งคุณเห็นว่าสามารถแสดงออกด้วยความรักได้มีอะไรบ้าง ตัวอย่างเช่น “เชื่อทุกสิ่ง” ในข้อพระคัมภีร์ 7 ซึ่งเป็นผลของความเชื่อ

3. ผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ การสำแดงบุคลิกลักษณะของพระเจ้า พระเจ้าคือพระเจ้าแห่ง

ความรัก - 1 ยอห์น 4:16 , ทิตัส 3:4

ความชื่นชมยินดี (ความปลื้มใจ) - มัทธิว 25:21

สันติสุข - ฟิลิปปี 4: 7

การอดทนไว้นาน - 2 เปโตร 3:9, 19

ความสุภาพอ่อนน้อม - มัทธิว 11:28-30

ความดี - 2 เปโตร 1:3

ความสัตย์ซื่อ - 2 ทิโมธี 2:13

ความอ่อนสุภาพ - เศฟันยาห์ 2:3

การรู้จักบังคับตน - ฮีบรู 12:11 (แม้เราสมควรแก่การถูกลงโทษ แต่การตีสอนของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่าทรงกระทำแต่พอประมาณไม่รุนแรง)

4. พระเยซูคริสต์ทรงมีผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เห็นได้ชัดว่ามีครบทุกอย่างในชีวิตของพระองค์ จงศึกษาจากตัวอย่างต่อไปนี้

ผลภายนอก

การประกาศ - ยอห์น 10:16, มาระโก 1:38

ผลภายใน

ความรัก - มาระโก 10:21, ยอห์น 11:5, 36

ความชื่นชมยินดี (ความปลื้มใจ) - 1 เปโตร 3:15

ความสุภาพอ่อนน้อม - 2 โครินธ์ 10:1

ความเชื่อ - มัทธิว 17:14-21

ความอ่อนสุภาพ - 2 โครินธ์ 10:1

การรู้จักบังคับตน - ลูกา 4:1-13

จงอ่านหนังสือ มัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น แล้วจงเพิ่มเติมข้ออ้างอิงอื่นนอกเหนือจากที่ให้ไว้ในโครงสร้างนี้